

NÉPÚJSÁG

2025. július 5., szombat
LXXVII. évfolyam
148. (22014.) sz.
Ára: 4⁰⁰ lej
(előfizetőknek 2⁶⁰ lej)

K Ö Z É L E T I N A P I L A P

Tarthatatlan állapot

Medve garázdálkodik Nyomáton

Nem csak a Transzfogaron veszélyes a medve

Fotó: Vajda György (archív)

Tarthatatlan állapotról panaszlik a nyomáti lakosság, hiszen biztonságukat közel másfél hónapja egy kétfoccos anyamedve veszélyezteti, amely tetemes károkat is okozott már a helybelieknek. Az önkormányzat visszautasítja a vádaskodást, és igyekszik mihamarabb megoldani a helyzetet.

Gligor Róbert László

Aláírásgyűjtésbe is kezdtek a nyomáti lakosok, amellyel azt kívánják elérni, hogy a hatóságok távolítsák el azt a medvét, amely jó ideje garázdálkodik a faluban. Azt mondják: éjjel-nappal feltűnik a vad a lakott területen, betör a gazdaságokba, állatokat, háziszárnyasokat pusztít el, akár fényes nappal is: egyik helyi lakos azt mondja, a szomszédjából

(Folytatás a 7. oldalon)

Ne feledje
idejében megújítani
előfizetését!
Ha előfizet, biztosan
kézhez kapja,
féláron,
mint ha
megvásárolná!

„Egy fesztivál,
amely növeli a térség
turisztikai értékét”

Pénteken, július 4-én „fesztivál-hangulatú” sajtótájékoztatót tartottak a VIBE Fesztiválon, ahol kiemelték többek között a rendezvény fontosságát, ennek gazdasági vonzatát, illetve a térség népszerűsítésére gyakorolt hatását.

2.

Nyárádszentsimon
negyedszer

Az egyre ismertebbé váló képzőművészeti alkotótábor, vagy ahogy hivatalosabban nevezik, a Nyárádszentsimoni Művésztelep IV. alkalommal zárta kapuit június 29-én.

4.

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 182-184. sz. (Fortuna). Tel: 0265/265-205
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/212-212
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

ALULNÉZET

Horváth Szekeres István karikatúrája

UTOLSÓ MONDAT

JÚLIUS

5

SZOMBAT

Ma EMESE és SAROLTA, holnap CSABA napja

Az év 186. napja, hátravan 179 nap

5:36

16:37

21:18

1:46

A nappal hossza: 15 óra 42 perc

IDŐJÁRÁS

Napsütés

Hőmérséklet:

max.: 33 °C

min.: 15 °C

naptár

Isten éltesse!

CSABA: régi magyar személy-név. Egyes források szerint török eredetű lehet, és a jelentése: pásztor, kóborló, újabban az aján-dék jelentése is felvetődött.

VALUTAÁRFOLYAM	
BNR: 2025. július 4.	
1 €	5,0600 lej
1 \$	4,2961 lej
100 Ft	1,2694 lej
1 g arany	460,7924 lej

ELŐFIZETÉS

A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népújság szerkesztőségében: Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám, 2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között, szombat – vasárnap zárva. Tel. 0728-082-259.

Halálos baleset Andrásstelepen

Július 4-én, pénteken reggel 8.30 körül súlyos közúti baleset történt Andrásstelepen, melynek során egy 22 éves fiatal a roncsok között, a helyszínen életét veszítette. A Maros megyei rendőrköt és a tűzoltókat a Marosludashoz tartozó Andrásstelep főutcáján történt közlekedési balesethez irányították.

A helyszíni szemle első információi szerint az ütközés egy Marosludas felől Mezőszengyel irányába közlekedő – egy 22 éves ludasi lakos által vezetett – személygépkocsi és egy teherautó között történt. A személyautó eddig ismeretlen körülmények között áttért az ellenkező forgalmi sávba, és összeütközött egy teherautóval, amelyet egy 28 éves Kolozs megyei férfi vezetett, és Mezőszengyel felől Marosludas irányába haladt. A nagy erejű ütközés következtében az autó vezetője életét veszítette. A teherautó utasát, egy 35 éves Kolozs megyei nőt vörös kódjelzésű sérülésekkel mentőhelikopterrel szállították kórházba. A teherautó vezetőjénél alkoholszondás vizsgálatot végeztek, a teszt negatív értéket mutatott. Gondatlanságból elkövetett emberölés és testi sértés miatt vizsgálják a baleset körülményeit – tájékoztatott a Maros Megyei Rendőr-felügye-lőség sajtóosztálya. (pálosy)

Fotó: InfoMures24

„Egy fesztivál, amely növeli a térség turisztikai értékét”

Pénteken, július 4-én „fesztiválhangulatú” sajtótájékoztatót tartottak a VIBE Fesztiválon, ahol kiemelték többek között a rendezvény fontosságát, ennek gazdasági vonzatát, illetve a térség népszerűsítésére gyakorolt hatását.

Szeredai Vivien

Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke úgy fogalmazott, hogy a VIBE Fesztivál túlmutat egy egyszerű fesztiválon, és gratulált a szervezőknek, hogy sikerült „egy igazi kisvárost berendezni a helyszínen, ami a saját programjával a saját életét éli.” Kiemelte, hogy a VIBE egy olyan különleges hely, ahol a felelősök gondoskodtak arról, hogy kicsitől nagyig mindenkinek különféle programokat tudjanak biztosítani – legyen szó oktatásról vagy szórakozásról, mindenki megtalálja a helyét. A Maros Megyei Tanács elnöke hangsúlyozta, hogy a fesztivál nem csak Marosvásárhely turisztikai értékét növeli, hanem egész Maros megyének és az régiónak is. „Az résztvevők nemcsak Marosvásárhelyről és környékéről látogatnak el ide, hanem a környező megyékből is, és nagyon remélem, hogy egyre több külföldről érkező személy is részt akar venni a VIBE-on” – mondta. Hozzátette, hogy Maros megye önkormányzata a továbbiakban is támogatni szeretné a fesztivált, nem csak személyes részvétellel, hanem anyagilag is.

Kovács Mihály Levente, Marosvásárhely alpolgármestere elmondta, hogy a város szempontjából roppant fontos szerepe van a fesztiválnak, hiszen a kikapcsolódási lehetőségek is nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy egy település mennyire élhető.

„Úgy gondolom, hogy a fesztiválok vagy az ilyen jellegű rendezvények – mert a VIBE sem csak egy fesztivál, hanem egy nyári egyetem hangulatával összekötött esemény – rendkívül fontosak, és egy hozzáadott értéket képviselnek.” Az alpolgármester hangsúlyozta, hogy a rendezvény gazdasági szempontból sem elhanyagolható, hiszen például a szálláshelyek, vendéglátások vagy taxitársaságok profitálnak a leginkább a fesztivál ideje alatt, így az önkormányzat hozzájárulása is gyakorlatilag visszatérül.

Sófalvi Szabolcs, Marosszentgyörgy polgármestere megköszönte a szervezőknek, hogy lehetővé tették a marosszentgyörgyi lakosok számára, hogy kedvezményes áron vegyenek belépőt, hiszen, mint mondta, a fesztivál zaja

A fesztivál szervezői és a „házigazdák”

Fotó: Nagy Tibor

A kormány egy hónapja napolja a sótalanító berendezés jóváhagyását

A sószenyezettség miatt Kis-Küküllő menti települések, de főként a dicsőszentmártoniak és a környező falvak lakói továbbra sem jutnak vezetékes ivóvízhez. Ez az állapot már egy hónapja tart. Viszont egy hete legalább háztartási vizet tud biztosítani az Aquaserv vízszolgáltató vállalat. Ebbe a súlyos vészhelyzetbe a hatóságok, a vizet biztosító tűzoltók és a lakosság is belefáradt, mert kilátástalan a 40 ezer embert sújtó probléma megoldása, hiszen a kormány egy hónapja napolja a dicsőszentmártoni víztisztító állomáshoz szükséges sótalanító berendezés beszerzésének jóváhagyását.

Mezey Sarolta

Minderről a Maros Megyei Vészhelyzeti Bizottság, Barabási Antal-Szabolcs prefektus és Sipos Levente, az Aquaserv vezérigazgatója pénteki sajtótájékoztatón számolt be, akik kifejtették, hogy a kormány részéről sokkal gyorsabb ügyintézésre számítottak, hiszen a Maros Megyei Vészhelyzeti Bizottság nyomatékosan kérte a segítséget.

Sipos Levente, az Aquaserv vezérigazgatója elmondta, hogy a folyóban nap mint nap többször is méri a sókoncentrációt, ami 500 mg/l körül stabilizálódott, s ami még mindig kétszer nagyobb, mint a megengedett 250 mg/l maximális érték. Tehát egyelőre ivóvizet nem tudnak szolgáltatni.

– Nagyon várjuk a kormány intézkedését, hogy minél hamarabb besze-

rezhessük és beüzemelhessük a sótalanító berendezést, hogy lehessen ivóvizet szolgáltatni a lakosságnak. A nap 24 órájában folyamatosan segítséget nyújtó és ciszternákkal vizet hordó ISU-alkalmazottak, a hatóságok kimerültek, már a 12. órán túl vagyunk, s nem tudjuk, meddig bírják még! – fogalmazott Sipos.

Călin-Ioan Handrea, a Horea Vészhelyzeti Felügyelőség tábornoka elmondta, hogy eddig 16 millió liter vizet szállítottak ki a lakosságnak, aminek fele ivóvíz volt, a folyó sókoncentrációjának valamelyes csökkenése miatt most már nem kell vizet szállítani a szarvasmarha farmokra, viszont a sertés- és baromfifarmoknak továbbra is hordják az ivóvizet. A Maros megyei tűzoltóknak 5 megyéből érkező kollégáik segítenek, de ennyi idő után műszaki gondok adódnak, két tar-

hosszú kilométerekre elhallatszik a helyszíntől, ezért zavaróan hat a lakosság egy részére. Kiemelte ugyanakkor, hogy nagyon örül annak, hogy Marosszentgyörgy is részese lehet Erdély legnagyobb magyar zenei fesztiváljának.

László Petra, a Kolozsvári Magyar Diákszövetség elnöke elmondta, hogy több mint 320 önkéntessel dolgoznak idén, akik közül több mint százan már az előző években is önkénteskedtek. Hatos Attila, az Országos Magyar Diákszövetség elnöke hangsúlyozta, hogy bár a fesztivál előkészületeit tekintve az elmúlt három hét nem volt egyszerű, mégis a látvány, amit a végeredmény nyújt, megért minden fáradtságot. Mindkét szervezet elnöke kiemelte, hogy a KMDSZ és az OMDSZ elsőszámú célja az, hogy a fesztivál ideje alatt is összefogja az egyetemistákat, illetve különféle tájékoztató és szórakoztató programokat biztosítson számukra. A VIBE Fesztivál július 3–6. között zajlik a Maros partján. A rendezvény teljes időtartamára szóló bérletek, illetve napijegyek is megvásárolhatók a fesztivál honlapján, illetve a helyszínen.

tálykocsi elromlott, a vízforrástól a lakossáig nagyok a távolságok, sok esetben rosszak az utak, s még más feladatok is vannak, hiszen most is a VIBE fesztivált kell biztosítani.

A közegészségügyi igazgatóság továbbra is ellenőrzi a Kis-Küküllő menti kutakat és forrásokat, ezek vize egyelőre nem szennyezett.

Cristina Pui, a Maros Megyei Környezetvédelmi Felügyelőség ügyvezető igazgatója elmondta, hogy június 12-étől ellenőrzik a folyót Szovátától Erdőszentgyörgyig és Balavásártól Dicsőszentmártonig. A Kis-Küküllőben az élet majdnem teljesen kihalt, védett fajok tűntek el, amelyek újrateremtése évekbe telik. És nagyon költséges. Csak ritkán észlelni kis halakat, amelyek a mellékptakokból kerülnek a folyóba.

A Népújság kérdésére, hogy ki fizeti ki azokat a költségeket, amelyek a vészhelyzet idején vízhordással, az emberi erőforrásokkal, üzemanyagbeszerzéssel járnak, a károkról nem is beszélve, Barabási Antal Szabolcs prefektus elmondta, hogy egyelőre azt tudják, hogy óriási költségek vannak. Csak az Aquaserv háromheti költsége 1,5 millió lej volt.

NÉPÚJSÁG

MAROS MEGYEI NAPILAP

Kiadja az IMPRESS KFT.

FŐSZERKESZTŐ:

Karácsonyi Zsigmond

FŐSZERKESZTŐHELYETTES:

Vajda György

LAPSZERKESZTŐ:

Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy-Bodó Szilárd, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroksa. KORREKTÚRA: Horváth Éva, Putnoky-Benedek Annamária. TÖRDELÉS: Donáth-Nagy György, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi. FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn. APRÓHIRDETÉS: Petres Emília. Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujas.ro. SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. Internet: www.e-nepujas.ro E-mail: nepujas@e-nepujas.ro Telefon: titkárság: 0265-266-780; tel/fax: 0265-266-270. Nyomda: Palatino. A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével. Előfizetés a postahivatalokban, a postásoknál és a szerkesztőségben: tel. 0728-082-259. Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15, péntek: 9–14 óra között, szombat, vasárnap: zárva.

6423578000069

ISSN 1220-3475 (print);

ISSN 1584-3238 (online)

A NÉPÚJSÁG HETI KULTURÁLIS MELLÉKLETE

1689. szám

SZERKESZTETTE: NAGY MIKLÓS KUND

Nagy Attila

Találkozásaink Kovács András Ferenccel

Közös pletykáink, ha nem,
Gondjaink viszont voltak –
Elfordultak mind az élők –
Tapsikoltak a holtak...

Nem tudtuk, mettől meddig ér
A fonál, amit a párka –
Úzött tovább a kerge vér,
És reméltük, hogy hátha...

Hogy hátha egyszer kisimul
Mint homlokon a ráncok –
Vagy minden bennünk is kimúl...
Agyó, hát, vén viháncok ?!

2025.07.02.

Színházi workshop Nyárádszentimre... Jelenet a Tompa Miklós Társulat
egyik műhelyakorlatáról
Forrás: a Harangláb Egyesület honlapja

Sebestyén Mihály

Jegyzőkönyv záradék nélkül

Felhő Ervin abban a kisvárosban élt, ahol a fizikatanári és parkőri álláshalmaz senkit sem hökkentett meg módfelett, hiszen ez is egy módja volt annak, hogy az ember – minden dolgok kútfeje – méltósággal és tisztességgel feltoronyozza éveit egy láthatatlan mérleg serpenyőjébe. A mérleg nyelve pedig csak a végső pillanatban lebben ki balra vagy jobbra, esetleg egyenesen az égbe nyilallik,

eldöntetlenül hagyva az egyed teljesítményét. Mint mondtam, voltak taxisofőrök, aki délelőttönként vagy éjszakánként – annak függvényében, mikorra vállaltak műszakot (osztották be őket) – az érsebészeten teljesítettek varrósolgálatot; tudunk egyedekről, akik portások voltak, és éneket tanítottak a vakok intézetében, vagy sereghajtók voltak a névtelen alkoholisták sziklamászó csoportjá-

ban. Beszéltem egyszer egy pultossal, aki szövetereskedést nyitott az egyenlítő mentén, és végül a hittérítők hozták haza zsákvaszonban a kisvárosba, ahol mindenki mindenkit ismerősének tekintett, és a gyakori in- tegetés és kalaplevétel, a mosolyra fakadás olyan természetes volt, mint széncinke a szénbányász házá- nál.

Ennek dacára Felhő Ervinről munkatársai, a parkbéli-ek, éppen úgy, mint a ta- nári kar magányos tagjai, tételesen jelentették ki, hogy eszement. (Me- netrendszerűen: meghatározott na- pokon és órákban. Óramű pontos- sággal.) Persze ilyen csillagzat alatt is meg lehet szokni az együttélést, ámbátor a kisváros lakói másoknak egyáltalán nem ajánlották. Nem is nagyon ajánlhatták, ugyanis a ki- svárosba tíz-tizenöt évente telepedett le/be/rá újabb sípcsontárus, tarhom- lokú vállalkozó, talajkurkász vagy cipőtágító kisiparos. Amúgy a saját levében főtt a város, ha szabad il- yet állítani. Mert azt tudni illik, hogy kitűnő leveseket főztek a város asz- szonyai és az éttermi szakácsok, akik egyébiránt éjjeli őre- k, áruházi függönyszaggatók vagy csillagjós- sok voltak civilben.

Az iskola igazgatósága, testületi megjelenítésben három nő és két férfi, jegyzőkönyvet vettek fel Felhő Ervin ügyében. Innen szár- mazik tehát ama állításunk, misze- rint F. Ervin munkatársai tételesen

jelentették ki – példákkal alátámasztva –, hogy kedves munkatársuk eszement és ártal- matlan.

Sóskúti Mendel azt vallotta, hogy számta- lan alkalommal kapta rajta kedves kollégáját, hogy foszforos gyufát mártogat a kávéjába – mind a tanári szobában, mind a City cukrász- dában a fogyasztó közönség szeme láttára. Egyszer pedig arról beszélt neki kedves kol- légája, hogy a fizikai kísérletek révén el fogja juttatni osztályait a Holdra. Ő nem merte másként értelmezni, mint önmagát beteljesítő jóslatot: egyszer talán felrobbantja az iskolát a tanulókkal együtt, amitől óvjon minket a Fennvaló. Úgy érti, kolléga úr, kérdezte az egyik testületi tag, hogy ezt jelenthetjük a tanfelügyelőség felé? Erre akár megesküdné? Óh nem, szabadkozott Sóskúti Mendel, és zokniig elpirult, majd hajadonfőnt kirohant az iskolából, és meg sem állt a Kupcsár-féle sósfürdőig, melynek gazdája másodállásban papmarasztaló dalokat szerzett gitáron és csü- törtökönként.

Terkater Joel mérnök és segédtal- mudtudós – az iskolában ő oktatta valamennyi val- lás híveit, és számlálhatalan párhuzamot mu- tatott ki a különböző vallási tanok között –, arról számolt be a jegyzőkönyvvezető kedves tantársaknak, hogy Felhő Ervin rendszeresen beül óráira, figyel, de mindig felnyerít – diszkréten és dallamosan – az isten nevének bármily nyelvű említésére, amit lehet ateiz- musnak tekinteni éppen úgy, miként a határ- talan rajongás számlájára írni. Nem tudja eldönteni, és nem is tud hasonló példát fel- említeni a Talmudból vagy Torából, a tudós rabbiknak nincs erre érvényes magyaráza- tuk. A tanulók már megszokták Felhő Ervin felvihogásait, oda se rántanak, de ő már a
(Folytatás az 5. oldalon)

Elcsendesült a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház színhelye. Évadzáró megbeszéléssel tekintett vissza és előre a Tompa Miklós Társulat
Forrás: a T.M.T. honlapja

Nagybányai festmények dr. Madaras Sándor műgyűjteményében

Bármennyire megosztja a közönséget a mostanság tapasztalható eseménydömping és az egymást érő tárlatnyitók sokasága, ha a Nagybányai Művésztelep terméséből mutatnak be válogatást, az feltétlenül felkelti a marosvásárhelyi közönség érdeklődését. Az utóbbi években több ilyen kiállítást is rendeztek a Bolyaiak városában, és mindenik ismételtlen meggyőzőtt arról, hogy amit a híres művészeti központ kínál, az nem csak kivételes szépségű látvány, de minőségi mérce is lehet. Áprilistól mostanáig a nagybányai festőiskola egyik jelese, Klein József retrospektív tárlata kápráztatta el ilyen vonatkozásban is a Várgalériában a vásárhelyi tárlatlátogatókat. Jelenleg a Bernády Házban csillannak meg a nagybányai festészet remekei. A Vásárhelyi Napok keretében a Lorántffy Zsuzsanna Egyesület kezdeményezésére dr. Madaras Sándor tárta a nyilvánosság elé értékes műgyűjteménye nagybányai anyagának színe-javát. A június 26-i megnyitón természetesen telt ház fogadta a rendezvényt, a műbarátok minden korosztálya képviseltette magát ezen a ritka alkalmon, amikor az egyik legjelentősebb

marosvásárhelyi kollekcio sajátos szegmensét lehet megismerni. A nagy érdeklődés minden bizonnyal az elismerés jele is volt a gyűjtői gesztus iránt, amely lehetővé tette ezt a nem mindennapi „közzsemlét”. A tárlaton mintegy negyven festménnyel és néhány grafikával találkozhatunk. A közönség joggal emelte meg képzeletbeli kalapját a hírneves idegsebész főorvos műgyűjtő szenvedélye és ízlése, hozzáértése és céltudatos ténykedése előtt, hiszen kevés olyan magángyűjtemény lehet ebben a régióban, amelyben ilyen sok, jó és értékes nagybányai kép van. Valamennyi el sem fért a galéria egymásba nyíló termeiben. A rendezésben jól fogott Vécsei Nagy Zoltán művészettörténész segítségével. Arra mindenképpen tekintettel voltak a kurátorok, hogy a művésztelep mindenik nemzedékéből legyen jelen valaki. Nyilván ez a kollekcioépítő szándék nem könnyen realizálható. Madaras Sándornak sikerült, azért is, mert hosszú ideje és következetesen gyarapította ma már több mint hatszáz képet felölölő

Nagy Oszkár festménye

Fotók: Bálint Zsigmond

kollekcioját. Ennek köszönhetően a nagybányai alapítók generációja sem hiányzik, gondoljunk például Ferenczy Károlyra, a második nemzedék kiválóságai is ott tűndökölnek, például Ziffer Sándor vagy Krizsán János, és az utánuk következő fiatalabbak művei sem hiányolhatóak. Természetesen a gyűjtést sok minden befolyásolja, szubjektív és objektív tényezők egyaránt. Ez magyarázza, hogy egyik-másik festő miért szerepel több munkával, másik meg csak eggyel. Nagy Oszkárnak például legalább hat festménye függ a falakon, Pittner Olivértól is ugyanannyi. Utóbbi vásárhelyisége alapján is kedvezményezett lehetett. Ahogy Barabás István jelenlétét is marosvásárhelyi és nagybányai kettősség igazolja. És mindenik alkotáshoz – tájképhez, portréhoz, amikben igazán erős a válogatás – megannyi érdekes történet, élményszerű műgyűjtő kalandozás köthető. Néhányra utalt Madaras Sándor a megnyitón elhangzott ajánlójában, de a saját benyomásainál fontosabbnak tartotta, hogy a

Ferenczy Károly: Egy kolléga fotója

nézők külön-külön kezdjék el a maguk párbeszédét a képekkel és azok létrehozóival. Öröndetes az a nyitás, amit a marosvásárhelyi műpártolók, műgyűjtők a nagyközönség irányában az utóbbi időszakban mind határozottabban kinyilvánítanak. (N.M.K.)

A tárlatnyitó szövivői: (jobbról) Kilyén Ilka, dr. Madaras Sándor, Nagy Miklós Kund

Nyárádszentsimon negyedszer

Az egyre ismertebbé váló képzőművészeti alkotótábor, vagy ahogy hivatalosabban nevezik, a Nyárádszentsimoni Művésztelep IV. alkalommal zárta kapuit június 29-én. Jövőre, amikor az ötödik összeövetelüket ünnepelhetik, már markánsabban kirajzolódhat, mi az, amit ez a fiatal csapat közösen megvalósított a nyári alkotó

Ekotextil Nyárádszentsimonban... Mihály Eszter nemezművész munkája

együttléteken, melyik az az irány, amelyen útjukat folytatniuk érdemes, és az is jobban kidomborodhat, hogy az-e a hatékonyabb, ha mindig ugyanazok dolgoznak a táborozásokon, vagy ellenkezőleg, eredményesebb, ha évről évre újabb művészek kapnak meghívást erre a munkára, alkotó eszmecserére ösztönző táborozásra. Ezekről a kérdésekről Éltés Barna szobrászművésszel, a telep művészeti vezetőjével Atyhában beszélgettem, ahova a szentsimoni táborozók szinte teljes létszámban felugrottak Vinczeff László egyéni kiállításának megnyitójára. Vele volt a festő Horváth Levente, Ferencz Zoltán grafikus, valamint a szobrász Gergely Zoltán és Mak-kai István, sőt még a nyárádszentsimoni kezdeményezést elindító és vendéglátóként működtető Harangláb Kulturális Egyesület egyik alapítója, Mihály Zsolt is. Nyilván ott volt az egyesület másik alapembere, a nemezművész Mihály Eszter is, aki idei tábortagként is igencsak aktívan dolgozott. A szobrász Veress Gábor Hunorral és Csóka Szilárd Zsolt festőművésszel a másnapi táborzáró kiállításon lehetett találkozni.

A nyárádszentsimoni művésztelep a pompás, nyugalmas természeti környezetben valóban alkotásra serkentő, ihlető környezet. A Harangláb Egyesület nem csak a vizuális művészetekre nyitott. Gyerekeket, tanulócsoportokat, tanulni, hagyományos mesterségeket megismerni, elsajátítani vágyó korosztályokat, kisközösségeket is többször fogadtak már. Legutóbb most, júniusban a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata egyhetes workshopjának adtak otthont. A műhelymunka vezetője Silviu Purcărete rendező volt, aki a farmon Vasile Șirli zeneszerző és Dragoș Buhagiar látványtervező társaságában foglalkozott a társulat színművészeivel. De a fő figyelem vasárnap este természetesen az idei művésztelepi munka betetőzését jelentő zárókiállításra terelődött. Ez alkalommal is a műfaji változatosság uralta a bemutatott anyagot. Méretre és sajátosságra is különböznek egymástól ezek a kortárs művészeti alkotások, viszont a természetközelség és a koncepció hasonlóságok azt is sugall-

Éltés Barna alkotótábori művével

Fotó: Mihály Eszter

ják, hogy közös töről fakadnak. Anyagukban is különböznek, méretre sem azonosak, mindenik táborozó megőrizte a saját alkotói elképzeléseit és autonómiáját, mégis úgy érezhetik, és az összkép is azt mutatja, hogy a tábor szellemi, jel- és üzenethordozó arculata mind karakteresebben rajzolódik ki a külső szemlélő számára is. (nk)

Gyümölcsös Atyhában

Nem világrengető a fenti cím, a bulvárlapok el is hessegetnék maguktól, hiszen mi különös van abban, hogy egy székelyföldi hegyi faluban alma, szilva, körte, dió, cseresznye boldogítja az ott lakókat. De ha kiderül, hogy a Vinczeffy-portán, a Kakasülő Galériában a Munkácsy-díjas házigazda, Vinczeffy László festőművész víziójában találkozhatunk mindezzel, annak a hírnek már nagy vonzereje lehet. Június utolsó szombatján be is népesedett újra az udvar, a felújított szoborkert s a csűr két kiállítótere is, legalább négy megyéből érkeztek az érdeklődők. Pedig most nem a Művészek Atyhai Társaságának csoportos tárlata kínálta a látványt. Akárcsak tavaly ilyenkor, ezúttal is a vendéglátó mutatta be új műveit, de az ő egyéni megméretkezése is képes ennyi látogatót egybegyűjteni. Sok helybelit, sóvidéki művészetkedvelőket és megannyi szakmabelit, barátot a régióból, akik a kiállítás élményén túl a találkozás, a baráti csevegés, az együttlét örömeivel élnek meg az atyhai eseményt. Természetes, hogy az itt létrejött művészeti alakulat testületileg jelen volt, de velük együtt örvendtek a nyüzsgésnek a

Látogatók a Kakasülő Galériában

másnap záruló nyárádszentsimoni alkotótábor résztvevői is, akik több más alkotóval együtt az idei rendezvény újdonságát is dicsérték. Azt, hogy Vinczeffy az élő rádiós interjú varázsát és izgalmát is felvállalva vallott nyilvánosan önmagáról, festményeiről és szobrairól, Gyümölcsös című új képsorozataról. Az ars poetica-szerű önvallomást értő és empátiás dialógustársa, a Marosvásárhelyi Rádió művészettörténész

szerkesztője, Szuszám Zsuzsa terelte mederbe. Aztán a beszélgetés a közönség karéjából érkező kérdések nyomán kötetlenül folytatódott. Hangulatos, felszabadultan, vidáman. Közben minden nemzedék hosszasan időzött a Kakasülő és a Homloktörő galériában is. És sokan lapozgatták az erre az alkalomra megjelentetett elegáns, tetszetős katalógust is.

A festő, szobrász, restaurátor ehhez kapcsolódva is beszélt műhelytitkairól, élete meghatározó eseményeiről, álmairól, vágyairól, gyermek- és ifjúkora örömeiről, nehézségeiről, a diktatórikus rendszer behatárolta korlátozott lehetőségeikről, gondjaikról. Ezekhez kapcsolva igyekezett életművében betájolni mostani friss ciklusát, amely a múlt nyáron már megismert, szürreálisan sejtelmes, absztrakciót is felmutató alakzataihoz, e furcsán vonagló, máskor veszélyesen kimerevülő, éles, szúrós formákhoz igazodik. A hozzájuk ötletesen társított, hol véletlenszerű ömlesztésben, hol sokatmondóan elrendezve megjelenített gyümölcsrengeteg meggyőzően jelzi, hogy noha a művész felett is telnek az évek, újító kedve egyáltalán nem csappant meg. A Megkülönböztetés, az Utánzás, a Metszések, a Cseresznyehullás, a Szilvaözön, a Gyerekkori emlék vizuális lelemények áradatával, megannyi álomidéző látomással, merészen élénk színvilággal, a környezetünkől kirívó, résekkel átszabdalt, átluggatott,

Cseresznyehullás... A Gyümölcsös sorozat egyik festménye

Készül a szabadtéri rádiós interjú. Közönség előtt Vinczeffy László festőművész és kérdezője, Szuszám Zsuzsa szerkesztő

Fotók: N.M.K.

fantasztikus formákkal tud a nézőkben kedves élményt, fájó, szomorú emlékregeket is megmozgatni. A festő egykori hatalmas gyümölcsösük édes termését is élénk varázsolta, de áttételesen azt az áldatlan korszakot is, amikor a hatalom mindenüket elvette, kitelepítette, és el is távolította családjukat a faluból, elzárva őket a gazdag

alma-, körte-, cseresznye-, szilva- és a játékra is csábító diótermés örömeitől. A vészjósló feketébe hajló Metszések erre igazán beszédes példa.

A kiállítás októberig tekinthető meg. Jövőre a szakrális művészet világába igyekszik belemérülni, ígérte zárszóként a festő. (N.M.K.)

Három művész kispadon:/balról/ Kuti Dénes, Kuti Botond és Bocskay Vince

Jegyzőkönyv záradék nélkül

(Folytatás a 3. oldalról) neuraszténia határát súrolja. (Éppen így állította.) Erre megjegyezte a teremben éppen takarító Imelda néni, aki csupán az utolsó szavakat kapta el, hogy az bizony meglátszik, Tetra úr, mert mindig korpás a bársonykabátja. A bizottság alig tudta visszafogni testületi nevetését. De Terkater alias Tetra úr nem jött zavarba, azt állította, hogy a felesége is folyton ezzel nyaggatja.

Mendelovics Lipótné, szül. Pál Szamóca nem akart Felhő Ervin ellen vallani. Hivatkozott az alkotmány 123/b cikkelyére – második bekezdés –, továbbá az 1939-es genfi fogolycsere-egyezményre, amelyek alapján megtagadhatja, hogy vallomást tegyen egy hozzá közelálló (és ülő, hiszen egymás mellett ültek a tanárban, és a szomszédos osztályok osztályfőnökei is voltak) személy sérelmére. A bizott-

ság mély sajnálkozásának adott hangot, károgtak, és újabb tanút szólítottak be.

De már erre megszólalt a takarítószemélyzet hivatlanul is jelen levő képviselője.

– Maguk meg mit macerálják azt a szerencsétlent? Nem látják, hogy a saját fogaiban is megbotlik, olyan tetentők?

Az utolsó szóra mindenki felkapta a fejét. Belehasított az álmos reggelbe. Nem ismerték. Mendelovicsné rá is kérdezett: Hogyan mondotta, jó asszony, kedves Imelda?

– Hát asztat, hogy tetentők! Nyámnyla, mamlasz, málészájú, éhetetlen, szerentök.

– Maradjunk az éhetetlennél – próbálta lecsendesíteni a kedélyeket az elnök-igazgató. – Ezt tehát jegyzőkönyvbe vehetjük?

– Tőlem akár fel is akaszthatja a fogastra, igazgató úr. De hagyják

békén. Senkit sem bánt. Egy harmincöt négyzetméteres, penészesfalú lakásban él, én takarítok nála, de legtöbbször kint alszik az általa felügyelt park egyik padján. Olyankor nyugodt az arca, és a rigók a padtám-lára szállva hangversenyt adnak neki. Lehet, hogy nem rigók, hanem valami urbánus madarak, már nem ismerem ki magamat a madárvilágban, mert régóta elszakadtam anyanyelvi régiómtól, s a klímaváltozás mint alfatónyező el nem hanyagolható szerepet játszik téveszmém eredetvidékén...

– Milyen választékosan fejezi ki magát – jegyezte meg halkan a bizottság második nőjegyzője, Pellion Totoné Szász Magduska.

– Hát persze, hiszen neki is van másodvirágzása, akarom mondani kis mellékjövedelme: nyelvész a szanatóriumban.

– Hogy-hogy a szanatóriumban?!

– ütközött meg Tanászi Máté, a nemrég idevezényelt tartalékos miccsütő és angol tanár. Mindenki sietett megmagyarázni, hogy nálunk mindent a szanatóriumra bízunk, amiben nem biztosak, így a szavak értékét is a szanatórium szokta eldönteni vitás esetekben. A Tudományos Akadémia messze van, egyszerűbb itt egy szanatóriumhoz fordulni. Az alapítólevelét különben a belügyminisztérium már tíz éve jóváhagyta. Egymás szavába vágtak, de volt, aki még mindig a tetentőkon rágódott, kereste a szó gyökerét, megpróbálta földrajzilag lokalizálni. Sikertelenül.

Felhő Ervinnek fogalma sem volt, mi készül ellene. Békésen bandukolt a park felé, hogy ellássa a felügyelet által rárótt kötelességét. A gyerekek már várták. Feltette őket hintára, meghajtotta, másokat kifogott a csúszda alján, a tornaszereken kéz-állásban, lólengésben ment végig, és a gyerekek nagy örömeire olykor – mikor más felnőtt nem volt a közelben – szellentett is dallamosat. Kített

tőle, hiszen a szellentés művésze volt. Ezt jóformán senki sem mondta ki hangosan, de mind tudták és várták. Fogadásokat is kötöttek, hányat, hol, mikor, milyen hangnemben. (A felnövő gyerekek pedig megőrizték a titkot. Felhő voltából logikusan következett, vallották meggyőződve.)

A jegyzőkönyvezők éktelen és ékezetes hangzavarában Mendelovicsné kiosont a teremből. Határozott léptekkel leszaladt a lépcsőn, a város pihenő és vidámító parkját vette célba, ahol a hat-per-hármas padon megpillantotta, akit keresett: Felhő Ervint. Kézen fogta. Megfogta a született tetentők kezét, és felvonszolta a harmincöt négyzetméteres lakásba, és az ágyba parancsolta. Meztelen karjával átölelte szorosan.

Felhő Ervin ettől a szerelmes jó-ságtól, önfeláldozástól annyira megrendült, hogy átlényegült. Felhőként libbent ki az első fuvallatra az ablakon. Azóta is visszavárja őt egy csonka bekezdés, egy megkezdett és le nem zárt jegyzőkönyv.

Utószó előtt

A költő számadása

Bölöni Domokos	
	*
Bajna György	
	Jövőidézés
Állok a réven, fátyolos fényben fésül a szél és mond valamit, kedvesen játszik tar kobakkommal, meg se is kérdem, haj marad itt?	
Őszutó köddel: lepellel föd el, fullaszt e fátyol bús hidege. Csontkopasz fákon ki muzsikál most? Csupán egy csíz és pár cinege.	
Megjött új őszöm, (tart még a régi). Vajon a bánat kit érdekel? Engem sem immár, bátran kurjantom: Szép, szűzi havak lepjenek el!	*
Ajánlom magam!	
Nem hiszem, van-e szükség beharangozó szavakra, szüksé- ges egyáltalán magyarázkodni azoknak, akik veszik magu- kat, s önsanyargatón végiglapozzák öt esztendő ilyen-olyan alkalom szülte sorait? Kicsit kitakarom ugyan magam, de	

nem annyira, amennyire bizonyára sokan elvárnák, bár val-
lomásszerű a kötet verseinek többsége, amiből talán ez-az ki-
derül.

Lesz, aki közelebb fog érezni magához? Lesz, aki hason-
lóan mélázott el néha?

Amikor kiviszed az árud a piacra, mindezzel számolnod
kell. Nagy költőtől tudjuk, „a vers is áru”.

Áru, amit ajándéknak is szánnaknak, áru, aminek néhány
darabja talán valóban megérintheti olvasóját, ezért vagy ama-
zért, ennek köszönhetően pedig némelyik versem ajándék is
lehet.

Ebben a megérintésben reménykedve ajánlom e nem túl
bő termést, olvasóit melegen köszöntve.

A szerző
(Utószó előtt. Versek, 2025)

*

A költő hattyúdala?

Bajna György 1947. június 12-én született Gyergyószent-
miklóson. Születésnapjára jelent meg a kis verskötet, amelyet
a városi könyvtárban nagyszámú érdeklődő előtt mutattak be.
Bajna rokonszenves, kedvelt alakja Gyergyónak, kedvelik
tartásáért, karakánságáért, gazdag művelődési tevékenységé-
ért, példaadóan munkás életpályájáért. Az utóbbi öt esztendő
terméséből maga a szerző válogatta, rostálta össze azokat az
alkotásokat, amelyek mintegy reprezentálják az ő sokoldalú
egyéniségét,

A kötetet méltató Varga Gyöngyi tanár szerint a könyv

„szerkezetileg és hangulatát illetően is egységes, mintegy
összegzése Bajna György költészetének. Egységessé teszi a
verseken végigvonuló időszál, amely az emlékek, érzelmek,
álmok metaforája. A látványelemekben és hanghatásokban
gazdag életképek színéssé varázsolják a költő világát. A cím-
ben szereplő szó szerkezet a lezárás előtti szakaszt jelenti,
olyan témákat szólaltat meg, amelyek életében a legfonto-
sabbak: a föld szeretete, a család megtartó ereje, a hitvesi bol-
dogság, az ünnep- és hétköznapiok, a közösségi
felelősségvállalás, a jövő féltése, a múlt emlékezete, az idő
múlása; és érzésem szerint az egészet átszövi egyfajta noszt-
algikus őszi hangulat, valami csendes bánat, a távozás gon-
dolatával is barátkozó ember rezignáltsága, de ezeket a
hangulatokat nagyszerűen oldják a satirikus, önironikus
hangvételű darabok, hiszen a költő alaptermészete nem a bú-
valbélélttség, s ezért is tudja megnyerni az olvasót a színes,
lényegre tapintó, néha odamondó, végeredményben derűt is
sugárzó gondolatokkal, képekkel.

Az „előszámadás” azt mutatja, hogy a mérleg jó, a termés
gyarapítható.

A versek egy részét Fülöp Zoltán színművész tolmácsolá-
sában hallhatták felvételtől, néhány költeményt pedig a költő-
újságíró lánya, Bajna Gyöngyi zenésített meg és adott elő
gitárkísérettel – áll a Hargita Népe tudósításában. A lapnak
maga Bajna is megbecsült újságírója volt.

Bajna György barátjaként megkockáztatnám, hogy kissé
korai volna hattyúdálra gondolnia, hiszen tele tarsollyal te-
kinthet vissza a megélt időre, számos emlék követelheti
megjelenítését, és hát, akárhogy vesszük, öregkori líráját
joggal várja el tőle szeretett közössége, s természetesen
magam is.

Az utószót pedig bízzuk az utókorra...

Fotóparafrázis

Adalékok Fekete Zsolt Apám festett a legnagyobb magasságban című albumához

Vajda György

Egyre többen közölnek a közösségi hálón
olyan fényképeket, amelyek korábban –
akár évtizedekkel ezelőtt – készültek
egy adott helyszínen, adott szereplőkkel, és ezeket
megismételték a jelenben ugyanott, ugyanazokkal

a személyekkel. Igen érdekes sorozatot jelentettek
meg például tavaly a normandiai partraszállás 80.
évfordulója alkalmából. A fotókon egymás mellé
helyezték az egykori fotókat, amelyeken a ma már
elhíresült partmenti településeken előrenyomul-
nak a szövetséges katonák és ugyanazon helyszí-
neken mai, békés hangulatot tükröző felvételeket.
Az ilyen időutazás miatt is egyre népszerűbbek
ezek a vizuális összehasonlítások.

Fekete Zsolt (Lovacska) fotóművész Apám
festett a legnagyobb magasságban című kamara-
kiállítása a marosvásárhelyi Bolyai Házban érde-
kes példája volt annak, hogyan lehet ezt a trendet
művészi átfogalmazásban „meglovagolni”. A ki-
állítás anyagát Fekete Zsolt fotóalbumba is fog-
lalta, amelyet a tárlatmegnyitón és azután is meg
lehetett vásárolni. Lovacsának volt egy korábbi
hasonló, sikeres próbálkozása, a Megismételt pil-
lanat című kiállítása, ahol párhuzamosan lehetett
megtekinteni Orbán Balázs székelyföldi író, nép-
rajzi gyűjtő és Veress Ferenc fényképész, feltaláló

által a 19. század második felében készített fotog-
ráfiákat a jelenkorban általa készített fotókkal.

Egyfajta műfajteremtés tanúi vagyunk, hiszen
Fekete Zsolt úgy fényképezi a jelenkori helyszí-
neket, összehasonlítva a múltbéliekkel, hogy új-
ragondolja, átértelmezi azokat. Az Apám festett a
legnagyobb magasságban című fotóalbum külö-
nösen érdekes, mert elhunyt
édesapja, az 1935-ben szüle-
tett Fekete Zsolt festőművész
festőhelyszíneit kereste fel, és
a korabeli fotók, festmények
segítségével keltette életre a
jelenben e vizuális hagyaté-
kot. Nem tükörmásolatok
ezek a felvételek. Az édesapa
által gazdag színárnyalatok-
kal, impresszionista ecsetvo-
násokkal festett gyümölcsös
már a múlté – jelzi a fia azon
a képen, ahol alig néhány félig
kiszáradt fa alatt áll. Hol van-
nak már azok a régi gyümöl-
csösök, amelyeket annak
idején gondoztak, és a földte-
rületek visszaszolgáltatása
után ma már parlagon hever-

nek? Hasonlóképpen átlényegül az apa tájfestmé-
nye fia érdekes fénytechnikával készült
felvételén, s érdekesek azok az iklandi emlékek
is, amelyek fotókon egy más világot tükröznek. A
falukép korszerűsödött, hiszen haladni kellett a
korral, de nosztalgizálhatunk azért a közösségért,
amely már múlté. És ott vannak a tájak, a fák,
amelyek nem változtak. Csak meg kell keresni
bennük a szépet, a természet adta öröklét üzenet-
ét. Mert ez a fajta összehasonlítás erről is szól.
Emlékképek párhuzamával találkozhatunk az al-
bumban, ahol egy székre tett fotó visszahozza a
festmény hangulatát, vagy amint a mesélő tündér
megjelenik talán az iklandi tájban, a mulandóság
efemer gondolataként.

Fekete Zsolt kiállítása június közepén zárult,
de az album önmagában is maradandó alkotás,
amelyet nemcsak az „értőknek” érdemes lapoz-
gatniuk, hanem azoknak is, akik egy kicsit elme-
rülnének a vizuális művészet parafrázált
üzenetvilágába.

Szabó Ernő egy régi filmplakáton

A „kisember” prototípusa

125 éve született Kassán Szabó Ernő. A színjátszás egyik legnagyobb
alakja, színész és rendező. A második
világháború után Nagyváradon, majd
Marosvásárhelyen kezd. Ő volt a Szé-
kely Színház főrendezője – írja Gáspá-
rik Attila a Facebookon július elsején.
Majd ezt olvashatjuk a megemlékezés-
ben: Kilenc év alatt, 1946–1955 között
71 előadást rendezett. Ő tanította a fő-
iskolán a rendezést is (egy készülő
könyvemben részleteket mond el
Dávid Gyula volt rendezőhallgató az
órakról). Nélküle nem lett volna
(olyan, amilyen volt) a Székely Szín-
ház. Mai napig ő tartja a rendezési csú-
csot Marosvásárhelyen. Lohinszky
Lóránd szerint a Székely Színház

akkor ért véget, mikor Szabó Ernő Ma-
gyarországra távozik. Távozásának kö-
rülményei is érdekesek. Rendesen
kifúrnák a színházból.... Pedig nem
veti meg a szocialista rendszer „sötét
oldalát” sem. Ő az, aki nyilvános gyű-
lésen javasolja Kemény János eltávolí-
tását a színházból! 1955-ben érkezik
Budapestre, ahol a semmiből egy ha-
talmas színészi karriert épít! Ő lesz a
„kisember” abszolút prototípusa. Ese-
tében is külön kell majd választani az
embert és az alkotót, ha egyszer valaki
komolyan fog személyével és művészi
szerepével foglalkozni. Emlékét sehol
és semmilyen formában nem őrzik,
sem Nagyváradon, sem Marosvásárhe-
lyen.

Medve garázdálkodik Nyomáton

(Folytatás az 1. oldalról)
elrabolt szárnyast az ő udvarán ette meg a medve. A vad nyugodtan sétál az utcán, nem riad meg az emberektől. A lakosok félnek, nappal is csak óvatosan mennek ki az utcára, gyermekeik biztonságát féltik, de a temetőre sem mernek már ki-menni, hiszen néhány napja ott támadt a legelő juhokra a vad, délelőtti időpontban. Nemrég déltájban az iskola udvarán is látták a medvét. Azt állítják, hogy a sok bejelentés ellenére a nyárádgálfalvi önkormányzat semmit sem tesz értük.

Más a valóság

Megkérdeztük Nyárádgálfalva alpolgármesterét, Török Gáspárt. Az előjáró elismeri, hogy valóban egy ideje medve garázdálkodik a faluban, de nem felel meg teljesen a valóságnak amit az interneten terjesztenek. Szerinte több, városról kiköltözött személy próbálja „fel-fújni” a helyzetet, a közösségi oldalakon valótlanságokat vagy félígazságokat terjesztenek. Ezért kérésünkre részletesen beszámolt az eddigi történetekről.

Május 17-én kaptak jelentést, hogy Nyárádszentlászlón valószínűleg medve van jelen az Alszegeben. A helyszínre érve egy kétboccos anyamedvét találtak, az egyik bocs a fára volt felmászva. Figyelmeztették a helyi mezőgazdasági farm alkalmazottjait, hogy vigyázzanak, mert medve van a faluban. A félelem beigazolódott: másnapra a medve több juhot is elpusztított, egy nappal azelőtt pedig kaptárakat tört össze.

Ezután a vadállat átvonult Nyomátra, és azóta állandóan ott tartózkodik. Számos jelzést és bejelentést kaptak a medve jelenlétéről, de az alpolgármester visszautasítja a vádat, miszerint semmit sem tettek. Ahányszor bejelentés érkezett (még ha nem is hívták a lakosok a 112-es sürgősségi számot, csak az önkormányzatot), az alpolgármester, a

polgármester vagy a sügősségi helyzetekért felelős személy mindig kiszállt a helyszínre, közben értesítette a hatóságokat, és összehívták az ilyenkor kötelező bizottságot, amelyben a rendőrség vagy csendőrség mellett egy állatorvos és egy vadőr is helyet kap. Minden esetet dokumentálnak, elkészül a helyszíni jegyzőkönyv, amelyet a megyei környezetvédelmi és belügyi hatóságnak is azonnal elküldenek. Arról nincs tudomása, hogy a vadállat az iskolaudvaron járt volna,ilyent senki nem jelzett nekik, de minden hivatalos bejelentés esetén kiszálltak a helyszínre.

Tudják, hogy a medve állatokat pusztított el, megérti az emberek félelmét is, de a hozzáállásukat és az interneten, közösségi oldalakon közzölt információkat és állításokat nem fogadja el, szerinte azoknak csak fele igaz. Emellett a helyiek hozzáállását sem tartja megfelelőnek, például múlt szombaton, amikor kiszálltak a faluba, sok helyi lakos gyűlt össze, s bár a csendőrök megpróbálták megközelíteni a bozótba behúzódó medvét, az emberek elkezdtek hangoskodni, petárdázni, sőt illetlen hangnemben beszéltek a bizottság tagjaival (igaz, volt olyan személy, aki utólag ezért bocsánatot is kért). A frusztráció

megérthető, de nem az indulat, hanem az együttműködés vezethet megoldásra – állítja. Több esetben a helyiek hamis riasztást küldtek; sötétedés után a házuk közelében mozgást észleltek, riasztották a hatóságokat, ám amikor a bizottság kiszállt a helyszínre, medve helyett csak őzbakot talált. A lakosság azt is kérte, legyen éjszakai őrzőjárat a faluban, erre kirendelték az őrző-védő céget, a vadőr is éjszakákat töltött a faluban, de a medve nem jelent meg.

Csapdát állítottak, engedélyt kértek

Hogy a helyzetet megoldják, a marosvásárhelyi orvosi egyetemről egy ketreccsapdát kölcsönöztek, hogy befogják vele a medvét. A csendőrség nem engedte a határban felállítani azt, így az egyik helyi gazdaságnál helyezték el, ahol a ragadozó már pusztított el állatot. Azóta várják, hogy a vad belesétáljon, kétnaponta kicserélik a csalétket, de mindeddig eredménytelenül. Közben számos alkalommal jártak a megyei környezetvédelmi hatóságnál, és összeállítottak egy dokumentációt, hogy az intézmény engedélyt kérjen a minisztériumtól a veszélyes vad kilövéseire. Ha ezt meg is kapják, még az is kérdéses,

A kétboccos medve már egy szentlászlói udvarra is besétált

Forrás: képernyőfotó

hogy miként fogják kivitelezni, hiszen lakott területen tilos éles töltényű fegyvert használni a medve kiiktatására.

Kérdésünkre, hogy egy vagy több medve garázdálkodik-e a községben, az alpolgármester úgy véli, hogy egyetlen medvéről van szó, amely a községben és a szomszédos Bálintfalván is garázdálkodik. Török Gáspár név szerint tudja, hogy kinél járt a medve Szentlászlón és Nyomáton, hol milyen pusztítást végzett (legutóbb keddre virradóra egy szentlászlói gazdaságban ölt meg szárnyasokat). Az anyamedvének két nagyobb, valószínűleg tavaly született boca is van. A legutóbbi szentlászlói pusztításkor a medve a Nyárádon

kelt át, de a szárazság miatt a bocsok nyomait nem tudták felfedezni. A nyomátiak még tudnak egy nagy medvéről, amely a falu határában tartózkodik, de az még nem merészkedett be a településre, és a határban sem támadt állatokra, tehát valószínűleg egyetlen vadállat garázdálkodik a községben. Közben Nyárádszentlászlón csütörtökön kora reggel egy nyitva maradt csűrkapun át a kétboccos medve egyszerűen besétált az egyik udvarra. Itt már csak a véletlenül múlt, hogy senki sem tartózkodott akkor az udvaron.

Így egyelőre kénytelenek arra várni, amíg a veszélyes és állatokat pusztító medvére kilövési engedélyt kapnak, addig is minden riasztásnál kénytelenek kiszállni és megállapítani a történeteket, illetve megpróbálják elűzni vagy altatólővedékkel ártalmatlanítani a vadat. Remélhetőleg addig is nem történik támadás, amelynek célpontja az ember lesz.

Jobbágyfalván is pusztított a medve

Kedd éjszaka Jobbágyfalván tört be egy gazdaságba egy medve, amely egy közel 130 kilogrammos disznót rabolt el, annak maradványait később meg is találták a határban.

A vadállat jelenlétéről tudtak a helyiek, hiszen a múlt héten kétszer is megjelent mezőn dolgozó személyek közelében, azonban nem támadt rájuk, a megriadt emberek kiabálására elment.

Csapdát is állítottak, de mindeddig távol maradt tőle a medve

Fotó: Török Gáspár

Legutóbb Nyárádszentlászlón háziszárnyasokat pusztított el a medve

Fotó: Kálmán Zsolt

Nem fér a pohárban már a kankalin...

A nagyon szomorú hír hallatán eszembe jutott a Kányádi-vers.

Immár a negyedik alapember hagyott itt örökre a Sütő András Baráti Egyesületből. A SÜBE-ből. Ő, Kincses Előd adta a betűnevet az egyesületnek, melynek alapító és nagyon odaadó, makacsul kitartó, meghatározó tagja volt.

Az alapítók egyenként mind másféleképpen kötődtek életében az íróhoz. Ő barát volt, a családi barátság bonthatatlan kötelékével kapcsolódott az egyesület munkájához is. Meglátásai, tanácsai, jogi, anyagi segítsége mind-mind pótolhatatlan hiánnyá váltak Kincses Előd halálával. Személye volt az egyik biztosíték arra, hogy emlékünnepeink jól sikerüljenek, céljaink megvalósuljanak. Előd makacs kitartása

még az egyesületi munkában is modelként volt. Úgy érezzük, hogy hiánya – mint minden példakép hiánya – sokáig pótolhatatlan lesz.

Nyugodjon békében!

A Sütő András Baráti Egyesület nevében Székely Emese

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

ELHALÁLOZÁS

„Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz bennem, ha meghal is, élni fog.”

(Ján. 11:25-26)

Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy a szeretett testvér, nagynéni, unokatestvér, rokon, jó barátnő, szomszéd és ismerős,

DEMETER ILDIKÓ

2025. július 2-án, életének 54. évében elhunyt.

Temetése július 5-én, szombaton 13 órakor lesz a maroszentgyörgyi temetőben az Evangéliumi Testvérek gyülekezet szertartása szerint.

A gyászoló család. (26120-I)

HATÁRTALANUL

VÁLOGATOTT CSOPORTOS KIÁLLÍTÁS

**HELYSZÍN: MAROSVÁSÁRHELY,
STUDIUM HUB KULTURÁLIS KÖZPONT
(BOLYAI UTCA 15.)**

**A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ:
2025. JÚLIUS 3. – AUGUSZTUS 11.**

 MűvészTerem
 muveszterem_kozosse

Târg de antichități și handmade

4-6 iulie

Cetate
TÂRGU MUREȘ

Július 4-6.
között visszatér a régiség- és kézművesvásár Marosvásárhelyre a várba

ÜZENJEN ÖN IS ERDÉLY LEGNÉPSZERŰBB KÍVÁNSÁGMŰSORÁBAN!

Újdonságok a Kobak könyvesboltokban:

Anna Jonas
A csokoládés lány

HAN KANG
GÖRÖG LECKÉK

Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám
Szászrégen, Mihai Viteazu út 15.szám

Spălătorie și detailing auto

autómosó és -kozmetika

- külső-belső tisztítás
- kárpittisztítás, polírozás, viaszozás

Marosvásárhely
Predeal u. 97 sz.

Telefon: 0265/223-902
0740-393-060

RADIO KOKO
ONLINE STREAMING

NE HALLGASS MÁSRÁ!

Marosvásárhelyi Rádió Románia

www.marosvasarhelyiradio.ro

96 FM
106,8 FM
1323 AM